

MOZAIKA

PIONÝŘA

UVNITŘ
SPECIÁL – SPORT

PIONÝRSKÝCH 72 HODIN | AKCE! (4)

ANDÍLEK Z BETONU | RUKODĚLKY (11)

VÍC ŠTĚSTÍ NEŽ ROZUMU | PRÁVNÍ POSILOVNA (22)

3

LISTOPAD
2017

S MALÝM PRINCEM AŽ KE HVĚZDÁM

Je vlahý podzimní podvečer a Ďáblický háj na Praze 8 na první pohled vypadá stejně jako vždycky. Prochází se tu lidé se psy, zpívají ptáci a listy stromů už se začínají zabarvovat do oranžova. Něco je ale přeci jen jinak. Mezi stromy se ukrývá sám Malý princ!

Je totiž první říjnová sobota – 7. října, což je čas, kdy se každoročně koná dobrodružná stezka pro děti „Lesem ke hvězdám“, kterou organizuje 68. pionýrská skupina Lvičata. Letošní devátý ročník je věnován Malému princovi a jeho putování po vesmíru. Sešlo se na něm na 400 dětí.

Ty se musí před startem na první stanoviště pořádně posilnit – u startu na ně proto čeká ohniště a několik věnců buřtů. Pak už ale vyráží na planetku B 612, tedy na návštěvu k samotnému Malému princovi! Musí mu pomoci vymést sopky, protože ty by jinak mohly vybuchnout a zničit celou planetku. Když děti úkol splní a s Malým princem se skamarádí, vyráží společně na dalších devět stanovišť.

Cestou potkávají další planetky a seznamují se s jejich obyvateli. Míjí třeba zeměpisce, kterému musí poradit, jaká zvířata žijí na kterých kontinentech. Poznávají taky podnikatele, kterému zase sbírají hvězdy, aby je mohl prodat a vydělat si balík peněz. Seznamují se i s dalšími nepříliš chvályhodnými typy lidí – třeba s pijanem nebo domýšlivcem. I na jejich planetkách ale musí splnit úkol, aby mohly spolu s Malým princem postoupit dál do vesmíru. Přilétají i na Zemi, kde musí projít laserovým bludištěm a lanovou dráhou. Na konci trasy děti ještě pomáhají Malému princovi najít jeho planetku v hvězdných mapách a loučí se s ním. Na závěr si ještě v nedaleké Ďáblické hvězdárně můžou dalekohledem prohlédnout hvězdy a shlédnout krátký animovaný film.

Zajistit celou akci pomohlo celkem přes padesát dobrovolníků, pionýrů a kamarádů, díky kterým si večerní procházku kromě dětí užili i jejich rodiče a další příbuzní. Antoine de Saint-Exupéry ve své nejslavnější knize napsal, že „všichni dospělí byli dětmi, ale málokdo si na to pamatuje.“ Doufáme tedy, že výprava Lesem ke hvězdám přinesla kromě dětí i dospělým radost a vzpomínku na dětská léta, a těšíme se se všemi příznivci na viděnou příští rok či na některé z našich akcí, kterou Lvičata pořádají!

Barbora Kebzová

NENÍ ČAS NA PODZIMNÍ APATII

Když se v našem spolku říká, že nás čeká poklidné období – třeba proto, že nebude žádné vrcholné jednání ani jiná „mega“ akce, tak přijde třeba dokončování Směrnice o hlavní činnosti, kontrola NKÚ nebo úpravy internetového servisu pro členy. Zkrátka vždycky je kolem čeho „behat“... A platí to i pro děti, jak dokládá i tematický speciál této Mozaiky, zaměřený na sport. Snad v něm najdete pár užitečných námětů. Budeme rádi, když nám dáte vědět. ☺

Jakub

LÁTKOVÁ TAŠKA UŠATÁ

Buďte šik s novými ušatými taškami, které najdete v nabídce pionýrského internetového jarmarku E-moška. Jsou ve čtyřech variantách – kombinace dvou barev a dvou potisků. Tašky se liší i materiálem, černá je slabší – skladnější, béžová je o něco pevnější. Objednávejte na: emoska.pionyr.cz

KALENDÁRIUM | nabídkový plán akcí a soutěží

■ 2. – 4. 2.	Ledová Praha	Praha	Pionýr a Nadace Dětem 3. tisíciletí
■ 3. 2.	Koncert Děti dětem	Praha	Pionýr a Nadace Dětem 3. tisíciletí
■ 7. 4.	O Putovní pohár Zlaté růže	bude upřesněno	JČKOP
■ 13. – 15. 4.	Kamínka	Mladá Boleslav	ÚPVC
■ 21. 4.	Český pohár v ringu	Mladá Boleslav	1. PTS Táborník
■ 4. – 6. 5.	Airsoftový víkend „Operace Valhala“	Lišice u Přestic	PS Dravci

NABÍDKA OTEVŘENÝCH AKCÍ PS (z www.pionyr.cz)

■ 17. 11.	Strašidla	Kdyně	PS Jitřenka Kdyně
■ 18. 11.	Sedmikvítek	Kopřivnice	PS Kopřivnice
■ 23. 11.	Lampičková slavnost	Hrádek u Rokycan	PS Hrádek
■ 23. 11.	Bobří kreativní čtvrtek – Krabičky	Praha	188. PS T.O. Bobříci
■ 24. 11.	Hry a modelování v klubu Pětkaři	České Budějovice	PS Kájov
■ 25. 11.	Okénko do světa umění	Chropyně	PS Obránců míru Chropyně
■ 1. 12.	Hrajeme si na divadlo	České Budějovice	PS Kájov
■ 7. 12.	Pekelná jeskyně a Mikuláš	Hrádek u Rokycan	PS Hrádek
■ 7. 12.	Bobří kreativní čtvrtek – vánoční ozdoby	Praha	188. PS T.O. Bobříci
■ 7. 12.	VOČKaři – rukodělná dílna	Březová	PS Březová
■ 8. 12.	Otevřená keramická dílna	České Budějovice	PS Kájov
■ 12. a 13. 12.	Herna deskových her	Praha	188. PS T.O. Bobříci
■ 15. 12.	Hry a modelování v klubu Pětkaři	České Budějovice	PS Kájov
■ 16. 12.	Zdobení stromčku pro zvíátka	Kdyně	PS Safír Kdyně

MOZAIKA PIONÝRA – vydává Pionýr, z. s. pro svou vnitřní potřebu. | Uzávěrka tohoto čísla: 15. 10. 2017 (15. den předchozího měsíce) | Kontakty: Pionýr, Senovážné nám. 977/24, Praha 1, PSČ 11647, tel.: 234 621 299; 777 248 720; fax: 224 215 101; e-mail: mozaika@pionyr.cz. Aktuální informace o spolku Pionýr poskytujeme též na internetu: www.pionyr.cz. | Textové příspěvky přijímáme ve formátech souborů .doc nebo .rtf, foto v dostatečném rozlišení pro tisk (300 ppi – pro použití v tisku ve velikosti 1 : 1). | Odpovědný redaktor: Jakub Kořínek. Grafická úprava: Tereza Trojanová | Tisk: BOFTISK Nymburk. | Distribuce: Postservis. | V evidenci periodického tisku evidováno pod číslem MK ČR E11046, ČÍSLO ISSN 1213-4686. | Vydáno díky finanční podpoře Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Zpravodaj je neprodejný.

Foto na titulu: Martin Bereza 72 hodin oddílu Poletušky	1
S malým princem až ke hvězdám Fotoreportáž	2
Pionýrských 72 hodin Akce!	4
Sami o sobě Zprávy ze spolku	6
Sedmikvítek v rozpuku Akce!	8
Divadlo Pionýrský Sedmikvítek se představuje	10
Andílek z betonu Rukodělky	11
Rok u Štěňat Výchovné programy	11
Nazujte toulavé boty! Výlety	12
Naučná stezka Svatojánské proudy Geopozvánka	13
Všechno nejlepší Blahopřání k narozeninám	14
Vítězka Věrka O dětech trochu jiných	15
PS Kopřivnice Seznamte se	16
Nechte děti něco zorganizovat Oddil@pionyr.cz	18
Pozvánka na Kamínka 2018 Vzdělávání	19
Vyjádření důvěry i ocenění Aktualita	19
Někam patřit Z tutorovy čtury	20
Už je to ujednáno, už je to hotovo... Informace	20
Změny v RISPu, Závěr kontroly NKÚ Informace	21
Pavla Špírková Ohlédnutí	21
Víc štěstí než rozumu Právní posilovna	22
Sportovní duch Předsedův glosář	22
Kaleidoskop Výročí a zajímavosti	23
Dobrodružství ve všech barvách podzimu Tematická fotostránka	24

PIONÝRSKÝCH 72 HODIN

Dobrovolnický projekt 72 hodin pořádá v ČR Česká rada dětí a mládeže už šest let. Letos proběhl od 12. do 15. října a jako každý rok bylo jeho smyslem pomáhat – přírodě, místu, kde žijeme, lidem kolem sebe... U toho pionýři nemohli chybět, zapojili se se 14 dílčími projekty. Uklízeli v přírodě, zvelebovali okolí svých kluboven, sbírali plyšové hračky pro děti anebo také uspořádali kulturní akci s volným vstupem pro veřejnost - Folkový guláš v Olomouci (o tom ale více na dvoustraně věnované Sedmikvítku). Jak takové zapojení do 72 hodin může vypadat, vám ukáže jedna obsáhlá a několik kratších zpráv od pionýrských dobrovolníků.

72 hodin

POLETUŠKY ZASAHUJÍ PŘI ZÁCHRANĚ HŘIŠTĚ U NÁDRAŽÍ

Cílem 72 hodin je zapojit co nejvíce mladých lidí a ukázat jim, že stačí málo, aby společně dokázali mnoho! Přesvědčit je, že jsou sami schopní změnit věci, které se jim nelíbí. Naučit je spolupracovat a víc vnímat svět kolem sebe. Díky pořádání jednotlivých projektů také posílit vztahy v místních komunitách a vytvořit hodnoty a zajímavé podněty pro smysluplné trávení volného času. Dále také navázat partnerství s místními radnicemi a podnikateli v obcích.

Samotné akci předcházelo jednání s majitelem hřiště u nádraží – městem Velká Bystřice. Starosta obce Ing. Marek Pazdera dal projektu zelenou a další jednání již probíhalo s vedoucím Odboru výstavby, územního plánování a technických služeb Ing. Filipem Stembírkem společně s firmou, která zajišťuje obnovu hřišť v našem městě, „Hřiště v cajku“ v čele s Mgr. Davidem Martiníkem. Kromě finanční podpory jsme měli tedy k dispozici i technický dozor našich představ úpravy

hřiště. Náš návrh se líbil všem zúčastněným stranám, a tak nás čekala další etapa oprav.

Naši hlavní činností měla být oprava hřiště na volejbal a případně očištění dalšího asfaltového navazujícího hřiště. Mezi přípravné práce patřila obnova sítí do branek na fotbal, odstranění nepoužívaného sportovního vybavení, rekonstrukce košů na streetball, přemístění a obnova ochranných sítí kolem hřiště. Firma společně s městem obnovila, ještě těsně před naší akcí, nátěr herních prvků pro nejmenší. Naše město nám nejen finančně přispělo, ale také zapůjčilo várnice na čaj a u technických služeb zajistilo odvoz zeminy z čištění hřišť a půjčení elektrocentrály. Lidé, kteří sledovali pravidelně pohyb na hřišti, po několika letech nečinnosti v těchto

místech, byli velice potěšeni a měli obavy, že na pionýry už mnoho práce nezůstane. Několik týdnů dopředu se tedy muselo nachystat vše na možnou obnovu hřiště, které původně sloužilo na volejbal, přehazovanou, nohejbal či tenis. Držáky sítí byly zarostlé do země a zrezivělé, kladky na napínání rozkradené. Pár dnů před akcí se tedy zdálo, že se spíš hřiště rozebírá, a to za pomoci kladiv a brusek. Bylo to ale jen měření, příprava, nákup speciálních barev na asfalt, shánění sponzorů spojovacího materiálu, barev na železo, ale také chystání stravování pro očekávané dobrovolníky. Podařilo se i jednání s Českými drahami, které nabídly možnost použít jejich WC, využít staré pražce, a také mimořádné rozsvícení drážních světel, které

jsou v těsné blízkosti hřišť. Další podporu nám dala Česká rada dětí a mládeže, a to pracovní rukavice, odpadové pytle a oblíbené odměny pro děti: tetovačky a náramky s logem akce. Od organizátora akce jsme si objednali krásná trička pro děti i dospělé určené speciálně na tuto dobrovolnou brigádu.

Dalšími sponzory byli samotní rodiče našich členů a členů SDH Velká Bystřice a mezi sponzorské dary patřily např. špekáčky, kelímky, desky na lajnování, dřevo na oheň, zapůjčení náradí, kotle na guláš, stoly, vozík za auto. Všem sponzorům ještě jednou moc děkujeme a věříme, že nelitují podpory podobných projektů.

Samotná akce začala v 9.00 14. 10. 2017 a během chvíle se sešlo 30 dětí a dospělých nejen z oddílu Poletušky. Po úvodním slově vedoucího oddílu byly rozděleny pracovní skupiny (lajnovací, malovací, čistící a žurnalistická), rozdala se objednaná

trička akce a pracovalo se ostrým tempem až do 17. hodiny. Kromě moderní muziky od náctiletých účastníků nás také občerstvil kolektiv zajišťující stravování. Ve várnici nám maminka Šárka uvařila čaj a pro všechny brigádníky uvařil kamarád Petr se svojí ženou vynikající „buřtguláš“. Kromě celkové obnovy hřiště na nohejbal bylo také očištěno velké hřiště, na kterém bychom chtěli v příštím roce uskutečnit další akci 72 hodin a vytvořit hřiště dopravní pro využití naší školou a školkou. Děti s rodiči natíraly sloupky na síť a ozdobily je podle své fantazie, nalajnovaly nové hřiště, očistily obě hřiště od nánosů hlíny, založily tábořiště a natírely starý betonový pingpongový stůl.

Třicet dobrovolníků odpracovalo 240 brigádnických hodin bez jediného zranění dětí, zvířat či rodičů. Podařilo se nám společnými silami vrátit hřišti jeho původní účel a o bezvadnou atmosféru se postarali samotní účastníci. Nakonec jsme uspořádali i plánované večerní opékání buřtů na nově vzniklém ohništi s posezením. K úplné spokojenosti nám chybělo jen pár tónů s kytarou. I když nás síly pomalu opouštěly, domluvili jsme se, že následující den dáme první historický turnaj nohejbalu na novém hřišti.

Dobrá věc se podařila a děkuji všem vedoucím, instruktorům, kamarádům, příznivcům, rádcům, dětem, rodičům a sponzorům za podporu našeho pionýrského eko-turistického oddílu Poletušky Velká Bystřice a těším se na další spolupráci, určitě si podobnou akci zopakujeme.

Petr Xandy Dvořák, oddíl Poletušky, PS Plejády Šternberk

HOLEŠOVSKÉ DĚTI UKLÍZELY SMETANKY

V letošním roce jsme se opět zapojili do dobrovolnické akce 72 hodin. Náš projekt jsme zaměřili na úklid nejbližšího okolí klubovny, ve které děti tráví spoustu volného času. Úklidu Smetanových sadů

se zúčastnilo celkem 12 dětí a dospělých, členů PS Dr. M. Očadlíka Holešov a také návštěvníků volnočasové klubovny. Brigáda se konala 12. října a děti při ní vyhrabaly listy, zametly chodníky. Práce je moc bavila a měly radost z toho, že se mohly zapojit do tohoto zajímavého projektu.

Jarmila Vaclachová, PS Dr. M. Očadlíka

CO VŠECHNO SE DÁ NAJÍT V LESOPARKU HLUCHOV?

Již pět let se snažíme v rámci projektu 72 Hodin čistit lesopark Hluchov, ve kterém se nachází naše základna. V dřívějších ročních jsme se zaměřili na vystřihávání náletových křovin, v tom letošním jsme se věnovali pouze úklidu odpadků. Tušila jsem, že jich najdeme hodně, ale že tolik, tak to jsem nečekala. Těší mě, že to děti bavilo a vždy když našly něco, co do lesa skutečně nepatří, podívovaly se nad tím. Například se ptaly, jak se mohla do lesa dostat záchodová mísa...

Bc. Lenka Kadlecová, PS Mladý Vodák

PÉČE O HRÁDECKÁ PAMÁTNÁ MÍSTA

Pionýrská skupina Hrádek se přihlásila již třetím rokem do celostátní dobrovolnické akce „72 hodin pro druhé“. Projekt byl zpracován na téma pamětní místa, stromy a pomníky v Hrádku. Byl rozdělený na dvě části a byl podporovaný městem.

V úterý 10. 10. se sešli vedoucí a děti s pamětníkem panem Milošem Chráskou, který jim povídal o historii jejich bydliště. Ve čtvrtek 12. 10. proběhla úprava a úklid míst, o kterých si děti v úterý povídaly.

Vlasta Vasková, PS Hrádek

DOBŘANSKÁ DRAKIÁDA

DOBŘANY

Na obloze sluníčko, vítr po letech opět foukal, a tak nic nebránilo tomu pouštět draky. Postupně přicházeli účastníci závodu mezi draky koupenými a těmi vyrobenými doma, draky malými i velkými. Akce byla tzv. „2 v 1“, protože závody draků doplnila stanoviště Sportovního odpoledne, kde si děti mohly

vyzkoušet a soutěžit ve skoku v pytli, slalomu na koni, hodu granátem na cíl, kopu na branku nebo namalovat draka na asfalt.

Po celou dobu hrála jako vždy hudba. Poděkování patří MĚKS v Dobřanech za pomoc při technickém a finančním zajištění akce a Pionýrské skupině v Dobřanech – dětem i vedoucím, maminkám pomáhajícím při prezenci i v porotě, ale i všem, co pomáhali, aby to bylo odpoledne příjemné pro všechny.

Libuše Nejedlá
PS Dobřany

HABARTOVSKÉ TOULKY

HABARTOV

V sobotu 16. září se i přes docela zamračené a deštivé počasí vydalo třicet dva zdatných turistů na každoroční akci Habartovské toulky, kterou pořádáme ve spolupráci s KČT, habartovským DDM, Městem Habartov a Hartenberg z.s.

Účastníci si mohli zvolit různě dlouhé trasy pochodu od 12 do 32 km pěšky, nebo 18 až 70 km na kole. Všechny trasy vedly

od startu k pomníku padlých četníků u náměstí, kde se poprvé napojily na zelenou turistickou značku, která nově vede přes Habartov na Hřebeny.

Nejzdatnější turisté se vydali na trasu 32 km. Nejvíce turistů ovšem volí menší trasy 12 nebo 18 km. V cíli cesty pak získali všichni účastníci diplom a pár předmětů na památku.

Anna Kováčová
PS des. St. Roubala

CYKLISTICKÉ ZÁVODY V HRÁDKU

HRÁDEK U ROKYCAN

V Hrádku ještě dvacet minut před zahájením přšelo, foukal vítr a bylo prostě divně. Ale pionýrstí vedoucí společně s městskou policií na seřadiště před mateřskou školkou přišli. A děti i rodiče nakonec také! Pětaticet závodníků, dětská organizátoři a rodiče nakonec pokořili padesátku. Jezdilo a závodilo se a všichni dostali dobroty, účastnickou placku i pravou medaili. Dobrý počín bylo využít dopravního hřiště, které patří mateřské školce a veřejnost se na něj běžně nedostane. Díky, bylo to pěkné odpoledne, které nejprve vypadalo, že ho odpískáme!

SVÁTEK DÝNÍ

Pionýrstí vedoucí přichystali na zahradě školní jídelny celou řadu atrakcí. Byly zde rukodělné i pohybové aktivity. Všichni přišli

v krásných kouzelných maskách, které ještě doplnilo malování na obličej. Kdo měl zájem, mohl si opékat uzeniny a posedět. Podával se čaj a perníčky, pro dospělé káva. Šikulové si mohli udělat vlastnoruční štrůdl, který jim paní kuchařky upekly. Ve zvířecím koutku se dalo jezdit na poníkovi. Oživení mezi dětmi byl historický policejní vůz, který blikal a houkal. Zajímavá byla i ukázka z činnosti airsoftového oddílu a střelba „kuličkami“ na cíl. Ke konci příjemného odpoledne byla stezka odvahy za svítící dýní, u které měl každý svůj poklad.

Vlasta Vasková, PS Hrádek

Z RÁJE DO ZELENÉHO PEKLA II

JIHLAVA

O víkendu 29. 9. – 1. 10. se v Pístořě u Jihlavy konal druhý ročník akce ve vojenském stylu. Letos se setkala 60 účastníků z PS Kamarád, Vlčata a dětí z řad veřejnosti.

Krátce po příjezdu byli účastníci starší 14 let odvezeni do nočního terénu. Jejich úkolem bylo najít záchytné body a vrátit se zpět na základnu. Přitom na ně v terénu číhaly mladší děti. Výsadkáři se úkolu zhostili poctivě, přesto někteří mladým hlídačům neunikli.

Na druhý den byla připravena stanoviště – dopravní výchova, střelba z paintballové pistole a samopalu SA 58 nebo překážková dráha. Viděli jsme ukázky sebeobrany technikou Krav Maga a také výcviku psů v místním psinci.

Při hlavní odpolední misi jednotlivé týmy pátraly po zloduchích, identifikovaly je a sestavily jejich portréty. V akci jim bránili pomocníci oněch zloduchů.

Překvapením byla večerní zpráva, že v areálu byl spatřen potápěč – jak se tam vzal a co tam dělal? Rozbáhněný terén byl sice překážkou, ale ani několik ztracených bot a zablácených ponožek nám nezabránilo rozlousknout záhadu potápěče na souši.

Petra Bendová, PS Kamarád

ZDOLALI JSME PRAŽSKÝ TEPFAKTOR

Praha

Státní svátek 28. 9. jsme oslavili po svém a vydali se navštívit nově dohodnutého pionýrského partnera TEPfaktor (variace pevnosti Boyard).

Vytvořili jsme tři týmy a snažili se zdolat všech 10 místností. V podstatě se jednalo o překážkové dráhy s doplňujícími úkoly. Tak jsme např. v jedné místnosti viseli na tyčích, v jiné skákali přes točité barely, v další přelézali přes bradla s vyhýbáním se tyčím, které nás měly shodit – a navíc se museli strefovat míči do roury apod. Jedno jsme pochopili hned v začátku, nejvíce záleželo na spolupráci a komunikaci každého týmu.

Odměnou (nebo trestem? ☺) za splnění všech úkolů byl přístup do bonusové místnosti. Zde nás čekal úkol projít přes pohyblivé stěny (bez dotknutí se země), což byla opravdu výzva, a na konci zadat kód a zmáčknout velké červené tlačítko. ☺

A jak to nakonec dopadlo? Skvěle, jsme pionýři, a tak jsme se nikde nevzdali, zvládli jsme všechny místnosti včetně bonusové.

Vendy Nejedlá, 63. PS Sosna

snaha Praha, Strejda band Praha a Lístek. S dětskými písničkami i hity od 70. let až do současnosti vystoupila zpěvačka Eva Skalová.

Během dne jsme také losovali a rozdávali ceny pro děti, včetně velkého Vršovického koláče. Najít jste tu mohli i dětský sekáč, výprodej knih a také nabídku činnosti Pionýra na Praze 10 a výstavku fotek z našich akcí. Zúčastnilo se 95 pořadatelů a celkem v průběhu dne přes 2500 dospělých i dětí.

Poděkování patří organizátorům z PS Beta, 73. PS Praha 10, 160. PS Vampoš a PC Praha 10, všem vystupujícím a za podporu také OÚ Praha 10 a Magistrátu HMP.

Antonín Unger, PC Praha 10

VRŠOVICKÝ KOLÁČ 2017

V sobotu 14. 10. se konal 21. ročník akce Vršovický koláč. Letošní téma bylo „Z pohádky do pohádky“, a tak jsme oblékli kostýmy a připravili soutěže pro děti, ale také ukázky dobrovolných hasičů, skákací hrad, stánek rukodělných činností, předtančení i výuku taneční školy Astra Praha. Na podiu se střídaly hudební skupiny Marná

TENTOKRÁT SE ZPRÁV SEŠLO HODNĚ. DÍKY ZA NĚ!

Bohužel jsme tu museli hodně krátit. Více si ale počtete v internetové Mozaice na mozaika.pionyr.cz. ☺

14. PODZIMNÍ STEZKA POLABÍM

KOSTELEČ NAD LABEM

V sobotu 7. října se uskutečnil v Brandýse nad Labem–Staré Boleslavi a širokém okolí turistický pochod a jízda na kole „Podzimní stezka Polabím“, jehož pořadatelem byla naše PS.

Ke slušné účasti silně přispělo zařazení pochodu do akce „Středočeská desítka“, která ve formě vizitek, odznaků a razítek do průkazu přilákala desítky netradičních účastníků.

Účastníci se tentokrát díky „Středočeské desítce“ rekrutovali z daleko většího počtu

míst republiky. Letošní trasy (10 cyklo a 13 pěších), situované hlavně do lesního terénu pravobřežní poproudě strany Labe se 212 pochodníkům a jezdcům opět líbily.

I letos jsme připravili čtyři variantní startovní místa, což umožnilo účast na pochodu řadě osob i z míst vzdálenějších od Brandýsa. Tak jako loni dali „pěšáci“ hlavně přednost nejkratší, 12 km, trase, ale našla se opět část turistů na střední trasy a i na nejdelší pěší túru 35 km a 82 km cyklo. Nejstarším účastníkem letošního ročníku byl ve věku 87 let pan Jan ŽOFKA z Mladé Boleslavi na pěší trase 12 km. OBDIVUJEME!!

Chceme poděkovat PS „Mladý vodák“ Kostelec nad Labem za významnou organizační pomoc se startem a kontrolním stanovištěm v Kostelci nad Labem, i za účast na akci. A samozřejmě i tradičním účastníkům z PS „Klub dětí“ Dobruška a 6. PS Ursa Kolín. Opět jsme to pořádali pro pionýry, byť jich nebylo tentokrát ve špatném počasí tolik, celkově 43 ze 4 PS. Děkuje a přijedte v sobotu 6. 10. 2018 na příští jubilejní 15. ročník.

*Ing. Jirka Vostřel – „Generál“
PS MOV „Střelka“ Kostelec nad Labem*

VŠECHNO NEJLEPŠÍ

- 4. 11. slavila své 55. narozeniny Jana Valová z PS Šumperk (Olomoucko-zlínská KOP).
- 4. 11. slavil své 65. narozeniny Luboš Mach ze 73. PS Vodovod (Pražská OP).
- 7. 11. slavil své 45. narozeniny Martin Žilák ze 160. PS Vampoš (Pražská OP).
- 8. 11. slavila své 45. narozeniny Dagmar Čechová z PS Mír Domažlice (Plzeňská KOP).
- 9. 11. slavil své 45. narozeniny Eduard Muroň z PS Letov (Moravskoslezská KOP).
- 25. 11. slaví své 65. narozeniny Zdena Kavková z PS Kunvald (Pardubická KOP).

Blahopřejeme!

SEDMIKVÍTEK V ROZPUKU

Pokud jste v minulé Mozaice na straně 15 pročetli přehled nadcházejících termínů Pionýrského Sedmikvítku, tak víte, že teď už jsou některé za námi. A protože pro Sedmikvítek je v Mozaice vždycky místo, máme tu pro vás už zprávy z jednoho republikového finále a dvou oblastních kol.

MIMOŘÁDNÉ FINÁLE PIONÝRSKÉHO SEDMIKVÍTKU, TENTOKRÁT NA TÉMA SVĚT ZVÍŘAT

Ve druhém říjnovém týdnu proběhlo vyhodnocení a vyhlášení výtvarné a rukodělné soutěže v rámci Pionýrského Sedmikvítku. Jednalo se o mimořádné, tzv. vložené kolo. Od roku 2018 bude probíhat vždy finále na konci března. Tradičně se soutěžilo ve třech oblastech – keramika, výtvarka a rukodělky – v šesti věkových kategoriích. Novinkou bylo zadání tématu pro tvorbu, které tentokrát znělo „Svět zvířat“. Organizátorem republikového kola bylo již pošesté Středisko volného času v Holešově a PS Dr. M. Očadlíka Holešov.

Přestože toto vložené kolo bylo hned na začátku školního roku, sešlo se téměř 300 prací z 15 organizací. Nejvíce z oblasti výtvarné činnosti. Úspěchy mladých tvůrců byly oceněny na slavnostním vyhlášení v malém sále TYMY, kde se sešlo přes 100 účastníků s doprovodem. Nejčastěji byli mezi oceněnými „domácí“ výtvarníci a také členové pionýrské skupiny ze Zborovic. Ceny vítězům předávala, společně s ředitelkou SVČ – TYMY, také paní Alena Grygerová, náš vzácný host. Program galavečera byl zpestřen vystoupením tanečních kroužků – Pompony, Společenský tanec a Break. Na závěr vystoupil také mladý kouzelník Mág Radekr se svým speciálním číslem, které si připravil pro tuto příležitost. Po slavnostním předávání ocenění se všichni odebrali do galerie Sklep, kde proběhla vernisáž soutěžních prací. Celá akce probíhala ve velmi příjemné atmosféře. Všem, kteří se do soutěže zapojili, ještě jednou moc děkujeme a těšíme se na příští ročník, který bude na jaře 2018. Poděkování patří také všem sponzorům – MŠMT, městu Holešov a Tesco Holešov za finanční a materiální podporu této akce. Děkujeme také všem dobrovolníkům, kteří pomohli při organizačním zajištění galavečera.

Jarmila Vaclachová, vedoucí PS Dr. M. Očadlíka Holešov

FOLKOVÝ GULÁŠ 2017

V sobotu 14. října 2017 se opět v U-klubu Olomouc sešli příznivci mladých hudebníků. V letošním slunečném podzimním dni zde probíhal již 13. ročník Folkového guláše, memoriálu Pavla Maršálka. Oblastní kolo dvou soutěží Pionýrského Sedmikvítku – Dětské Porty (letos již 27. ročník) a Melodie se i v tomto ročníku neslo v duchu kamarádky setkání mladých muzikantů. Radost z hudby, ale i ze samotného setkání byla patrná na každém kroku. Sál plný diváků – rodičů, kamarádů, ale i jen tak příchozích podporoval úsměvem, povzbuzením i potleskem všechny soutěžící a porota složená ze tří kapelníků (Pavel Aligátor Nenkovský – kapela Smolaři Mohelnice, pořadatel Mohelnického dostavníku; Petr Hájíček – kapela Noaco Litovel a Jiří Dihel – kapela Hrnec, Morava tým) neměla mnohdy jednoduchou práci. A navíc dva poslední jmenovaní spolu se svými kapelami zahráli v závěru celého hudebního maratonu všem přítomným a před samotným předáváním ocenění tak udělali pomyslnou tečku za hudební sobotou v „účku“.

A jak to dopadlo?

V soutěži Melodie si postup do republikového finále vysoutěžili: Kamila Dvořáková (ZA), Radomír Kolář (IB), kapela Docela (VIS). V soutěži Dětská Porta byli jako nejlepší hodnoceni a do republikového finále tedy postupují: duo Chlupatá žába (JB), The Addams Sisters (JC), Julie Petříková (JP), Leona Vachutková (JP), kapela Dvojí krev (SB), kapela Vodníci (SB), oddíl Mláďata (T). Za autorskou tvorbu byli oceněni: kapela Vodníci, kapela Dvojí krev, The Addams Sisters.

Cenu publika i zvláštní cenu poroty „Objev Folkového guláše 2017“ si odnesla kapela Docela.

Lenka Sakařová

ŠEST KVĚTŮ SEDMIKVÍTKU V ÚSTÍ NAD LABEM

V sobotu 21. 10. 2017 na hlavním sále Pionýrského centra Důlce proběhlo oblastní kolo soutěže Pionýrský Sedmikvítek. Zastoupení měla většina oblastí: Divadlo, Melodie, Tance, Výtvarné i rukodělné práce, Literární činnost a po dlouhé době se navrátila i oblast Dětské Porty.

Na pódiu se tak vystřídal recitace a divadelní hry, Melodie přinesla hru na hudební nástroje i zpěv, Dětská Porta se do Ústí navrátila kytarovými tóny. V sále byla instalována výstava rukodělných prací a na panelu v předsálí si návštěvníci mohli přečíst i několik soutěžních literárních prací. Jako tradičně ústecký Pionýrský Sedmikvítek gradoval tanečními vystoupeními.

Oblastního kola se zúčastnilo 101 soutěžících, 5 členů poroty a 20 pořadatelů. Jeho pořadatelem byla za Ústeckou KOP Pionýrská skupina Dravci.

Doufáme, že se oblastní kolo našim soutěžícím líbilo a za rok se opět v Pionýrském centru sejdem.

Markéta Svobodová

PIONÝRSKÝ SEDMIKVÍTEK – DIVADLO

Tentokrát si v našem seriálu o jednotlivých oblastech Pionýrského Sedmikvítku budeme povídat o Divadle. Když se řekne „divadlo“, každý si představí jeviště, oponu, herce a hlediště s diváky. Podobně to vypadá i na soutěžních přehlídkách v oblasti Divadlo, kde jsou herci, děti a mladí lidé a v publiku jejich výkon oceňují potleskem hosté a ostatní soutěžící.

DIVADELNÍ KUSY

Připravujete s dětmi zpracování pohádky nebo jste se pustili do náročnějšího divadelního kusu a chystáte se uspořádat divadelní představení pro rodiče a kamarády? Proč se nepochlubit i jinde šikovností oddílových dětí a nezúročit to množství práce, které za tím vším stojí. Do kategorie Divadelní vystoupení lze přihlásit 20 až 30 minutový úryvek z klasické celovečerní divadelní hry, kde je možné vynechat některé scény a jejich obsah krátce odvyprávět, či jinak nahradit. Fantazii se meze nekladou.

OSTATNÍ JEVIŠTNÍ FORMY

Na táborech nebo na výletech často připravujeme večery, kdy děti baví děti. Dáme jim nějaký čas na přípravu a už se těšíme, čím družinky nebo oddíly přispějí do společného programu. Kromě toho, že se děti musí umět domluvit, potlačit strach z vystoupení na veřejnosti, rozvíjí tato aktivita i jejich kreativitu. Děláte takové večery? Říkáte si, že to bylo opravdu super? Tak si to neschovávejte jen pro sebe a při přihlašování do soutěže si vyberte kategorii ostatních jevištních forem, které trvají do patnácti minut. Jedná se například o scénky, krátké hry, varieté, show apod.

JEDNOTLIVCI A DVOJICE

Soutěž myslí i na talentované jednotlivce nebo dvojice. Na soutěžní scéně tak můžeme shlédnout divadlo jednoho herce, děti recitující verše, vypravěče, mladé komiky, baviče nebo dokonce i kouzelníky.

DIVADLO PRO KAŽDÉHO

Když posloucháte úspěšné herce, většinou vzpomínají na to, jak když byli děti, tak třeba na tábore bavili ostatní táborníky. Uspořádejte si svoje táborové nebo skupinové kolo. Stačí, když vyzvete děti, ať si připraví nějaké vystoupení a potom je před všemi předvedou. Na závěr pak mohou všichni jednotlivá vystoupení hodnotit – například házením kamínků do lahví označených názvem vystoupení, a vybrat toho, kdo postoupí do oblastního kola Pionýrského Sedmikvítku. A kdo ví, třeba objevíte hvězdu. ☺

REPUBLIKOVÉ FINÁLE

Kde jinde by se mělo konat republikové finále Divadla, než v česko-budějovickém Divadle U kapličky, kam se po letech vrátilo. Chcete se tam podívat? Pak přihlaste děti na některou z oblastních soutěží, kde se hraje divadlo, nebo se rovnou spojte s organizátory republikového finále. Stačí napsat třeba Peterovi Padúchovi (kancelar@jihocesky-pionyr.cz) z Jihočeské krajské organizace Pionýra.

Anička

Bližší informace o Pionýrském Sedmikvítku a jednotlivých oblastech najdete na webu Pionýra.

ANDÍLEK Z BETONU

Blíží se Mikuláš a Vánoce, což je i období andělů. Pojďme si teď společně vyrobit andílky z méně tradičního materiálu – betonu. Tuto aktivitu buď můžeme rozložit do dvou schůzek, kdy se děti budou podílet i na výrobě betonových základů na tělo anděla, nebo tyto základy vyrobíme dopředu a dětem přineseme na schůzku polotovary ke zdobení.

Potřebovat budeme kreativní beton (může být i stavební), formu na odlití těla (např. plastová štamprle), trochu oleje, polystyrenovou nebo dřevěnou kuličku na hlavu o průměru cca 3 cm, peříčka na křídla, korálky, drátek, tavnou pistoli a tyčinky lepidla.

JAK NA TO?

1) Nejprve si vyrobíme betonové tělo anděla. Rozmícháme beton dle návodu a nalijeme do formičky, která je lehce vymazaná olejem. Je dobré po nalití betonu s formičkou několikrát bouchnout o stůl, aby vyšel z betonu vzduch a nebyly v něm

pak velké póry. Beton necháme zatvrdnout (cca 24 hodin).

2) Andílka vyrobíme tak, že tavnou pistolí přilepíme kuličku na betonové tělíčko. Vhodnější je nanést lepidlo na betonový korpus, protože naháté lepidlo může kuličku z polystyrenu natavit.

3) Vybereme si peříčka na křídla a přilepíme je tavnou z boku na betonový základ.

4) Andílkovi přiděláme svatozář – například na drátek navlékneme korálky nebo použijeme čističe dýmek. Andělské vlasy mohou být i z drátků (výrobek se jmenuje stejně).

Anička

VÝPRAVY ZA POZNÁNÍM

Štěňata toho za říjen stihla docela dost. Vedoucí mohli zalovit v šanonech s nabídkovými výchovnými programy a vybírat z námětů ty, které šlo využít při projektu 72 hodin, nebo na výpravě o podzimních prázdninách. Čerpali jste i vy náměty na podzimní prázdniny z Výprav za poznáním? Napište nám o tom na e-mail anna.novakova@pionyr.cz nebo mozaika@pionyr.cz.

CELÝ ŘÍJEN BYLA ŠTĚNATA V JEDNOM KOLE. ACO W? CHYSTÁTE SE DO NĚJAKÉ POSTUPOVÉ SOUTĚŽE? NAPIŠTE NÁM!

TO BYL FOFR, ZÚČASTNILI JSME SE PROJEKTU 72 HODIN A VYROBILI 3 KRMÍTKA PRO PTÁČKY (PUTOVÁNÍ SE PSEM - ML VÝROBA JEDNODUCHÉHO PŘEDMĚTU).

NA PODZIMKÁCH JSME SI USPOŘÁDALI PŘEDSTAVENÍ. VYBRALI JSME MEZI SEBOU POSTUPUJÍCÍ DO OBLASTNÍHO KOLA PIONÝRSKÉHO ŠEDMIKVÍTKU.

VÝPRAVILI JSME SE PROZKOUMAT, CO S LESEM UDĚLÁ PODZIM. (PUTOVÁNÍ SE PSEM - ML PODZIM V PŘÍRODĚ).

Říjen

NAZUJTE TOULAVÉ BOTY!

Podzim je sice tu, ale na výlety ještě určitě bude pár hezkých víkendů. A jako obvykle, jestli vyrazíte na místa, o kterých jsme tu ještě nepsali, a zaujmou vás, budeme rádi, když nám napíšete své tipy na mozaika@pionyr.cz.

NAUČNÁ STEZKA ZEMSKÁ BRÁNA

Kraj: Královehradecký

Naučná stezka Zemská brána se nachází v chráněné krajinné oblasti Orlické hory. Na silnici mezi Bartošovicemi a osadou Čihák je parkoviště, které představuje začátek stezky. Ta pak vede přes kamenný most údolím Divoké Orlice a končí v osadě Amerika nedaleko Klášterce nad Orlicí. Celková délka trasy je kolem 3 km, najdeme na ní celkem 10 zastávek a řadí se spíše mezi ty nenáročné a vhodné i pro děti. Zajímavým místem na trase stezky je lovecký empírový zámek Lusthaus.

Více informací: www.naucnoustezkou.cz/zemska-brana

DÍVČÍ KÁMEN

kraj: Jihočeský

Rozsáhlá zřícenina hradu Dívčí Kámen se tyčí na skalnatém návrší nad levým břehem Vltavy, obtékané Křemžským potokem u Třísova na Českokrumlovsku. K jeho stavbě dal souhlas roku 1349 král Karel IV. Maidštejn, jak byl nazýván, byl také jedním z rožmberských hradů, kde byl vězněn v roce 1394 zajatý král Václav IV. V rukou Rožmberků zůstalo sídlo až do konce své existence. Začátkem 16. století se rozhodl Petr z Rožmberka hrad dále nevyužívat, tak byl Menštejn ponechán svému osudu. Jako pustý hrad je uváděn již v roce 1541.

Více informací: www.divcikamen.cz

HAMRNICKÉ MOKŘADY

Kraj: Karlovarský

Přírodní rezervace kde se můžete setkat s biotopem početných populací ohrožených druhů rostlin. Hamrnické mokřady se nachází u Mariánských Lázní směrem na Plzeň. Jak napovídá název, nacházejí se blízko části Mariánských Lázní, která se jmenuje Hamrníky. U zastávky MHD Hamrníky stačí sejít pár metrů z kopce a dostaneme se do chráněné krajinné oblasti se soustavou rybníků, mokřadů, lesů plných kapradí a mechu.

Více informací: www.krusnohorsky.cz/2011/03/04/prirodni-rezervace-hamrnicky-mokrad/

SVATÁ HORA U PŘÍBRAMI

Kraj: Středočeský

Nejnámější Mariánské poutní místo v Čechách, barokní stavbu evropského významu můžete navštívit ve středočeském městě Příbram. Stavba, jejíž počátky sahají do 13. století. Impozantní svatostánek je volně přístupný a kromě poutí a bohoslužeb se zde konají například i koncerty. Obdivuhodný je i mohutný čtyřsetletý Svatováclavský dub, čnící u cesty od parkoviště k bazilice. Kromě této cesty můžete na Svatou Horu vyjít i krytými Svatohorskými schody z Dlouhé ulice z centra města.

Více informací: svata-hora.cz

NAUČNÁ STEZKA SVATOJÁNSKÉ PROUDY S GPSKOU

Tentokrát se společně vydáme na výpravu po jedné z nejhezčích stezek u nás. Cestou navštívíme trampskou osadu Ztracenka, a když budeme mít štěstí, odlovíme pár keší.

Pojedeme-li z Prahy autobusem do zastávky Štěchovice, můžeme začít své putování s GPSkou již zde. Jsme-li milovníci vyhlídek, vydáme se buď po svých, nebo popojedeme autobusem až do stanice Štěchovice – Nad horou, kde na nás bude čekat *Vyhlička na most* (GC22D5T) a v listingu informace o této štěchovické dominantě. Další výstup k finále přijde, pokud se rozhodneme k odlovu multi kešky *Stechovice* (GCV5F9), která nás provede po zajímavých místech této obce.

Ted' už se ale vydáme po levém břehu Vltavy, kudy vede naučná stezka Svatojánské proudy. Zde je třeba upozornit na to, že stezka je určena pouze pro pěší turisty, protože vede většinou po užší římsce nad hladinou Štěchovické přehrady a není vhodná pro osoby trpící závratí. Není též doporučeno vypravit se na stezku jindy, než když je sucho, protože jinak se stává neschůdnou. To vše musíme při plánování této výpravy zvážit.

Po stezce vystoupáme do kopce a projdeme nad Štěchovickou přehradou. Po mostku přecházíme nad potrubím pro přečerpávací nádrž Homole a pokračujeme dál až k multině *Trampská stezka Vltavským kanonem*, v. 2 (GC1X1RR), která nás provede skoro celou stezkou. V místě, kde jsou výchozí souřadnice této kešky, také začíná první značená turistická trasa Klubu českých turistů na našem území. Byla vyznačena „označovací“ družstvem“ 11. května 1889 a v dnešní době není průchodná celá, protože její části jsou zatopeny vodou.

Cestou se zastavíme v trampské osadě Ztracenka, kde můžeme obdivovat totem na skále nad řekou. Osada je jedno z mála míst na cestě, kde je možné nechat děti, aby si na něco zahrály a trochu si odpočinuly.

Pokračujeme-li v cestě směrem ke Slapské přehradě, potkáme ještě tradičku *Svatojánské proudy* (GCJQWZ), při jejím hledání ale zbytečně neriskujeme, je vhodnější raději využít nápovědu.

V Třebenicích buď můžeme svoje putování ukončit, nebo pokračovat po modré turistické značce na hráz a pokusit se o multinu *Slapy – přehrada* (GC1927Q), která patří mezi ty jednodušší a poskytne nám základní informace o Slapské přehradě. Když přejdeme přes hráz, dostaneme se k přístavišti na Slapské přehradě. Zde na nás čeká tradiční keška *Lodní zdvihadlo Slapy 2* (GC6W12C) v jejímž listingu se dozvíme informace o stavbě, která měla umožnit splavení Vltavy dále proti proudu, ale tato stavba nebyla nikdy dokončena. V blízkosti jsou ještě dvě velmi náročné mysterykeše, které se ale k odlovu s dětmi nehodí. Jedná se o *Seakajakarska* (GC4WTK8) a *Po dne stare reky – Přístaviste Vrak* (GC3YAB7), která je pouze pro kačery s kvalifikací pro přístrojové potápění.

Do Prahy se dostaneme autobusem ze zastávky Rabyně, hl. přístav nebo Štěchovice, Třebenice.

Anička

Tak takhle určitě ne!!!

Pošli cestovatele rychle dál

Vyzvednutý putovní předmět (travelbug, geocoin apod.) neprodleně zaloguj „Retrieved“ logem.

Cestovatele pak ulož do další kešky v souladu s jeho cílem co nejdříve, nejlépe do dvou týdnů.

TB a GC nejsou předmětem výměny.

GRATULACE A PODĚKOVÁNÍ

Nežádka je složité vybrat pionýrky a pionýry, kterým v naší rubrice blahopřejeme. Nezdá se vám to? Jako Damoklův meč nad námi totiž visí zpropadený (možný) výklad zákona o ochraně osobních údajů – a případná stížnost oslavence, že vyzrazujeme osobní údaje... – občas tak kreslíme kulatý čtverec. Někdy se však rozhodneme – v širší souvislosti – věnovat blahopřání větší prostor.

RENATA CHRÁSTKOVÁ

Vyzkoušela si řadu funkcí – včetně předsedkyně Moravskoslezské krajské rady Pionýra – dnes je, mimo jiné(!), garantkou moravskoslezského PVC... A mimochodem – dokázala dva malé zázraky:

Jednak provedla jednu naši nemovitost neuvěřitelnou spleť předpisů a dokázala tak něco, v co už málem nikdo nedoufal. Tou druhou je, že zvládla vytvořit vpravdě pionýrskou rodinu – v přímém i přeneseném smyslu slova. Což je i důvod – proč jsme v jejím případě oslovili několik lidí s prosbou, aby nám řekli, jak ji vidí...

JÍŘÍ CHRÁSTEK (SYN)

Kdyby se Renča v mládí nedostala do pionýrské skupiny Šenov, ovlivnilo by to život velké spousty lidí. V oddíle, který byl mimochodem vzdálený asi hodinu a půl od jejího bydliště, si časem našla manžela ze Šenova.

V tomto muži vždy našla oporu pro své ná- pady a on se ji vždycky snažil pomoci jakkoli uměl. Ví, že jsem zaujatý, je to můj otec, ale je skvělý (Dobrá práce, mami!). Legerace je, že do oddílu přivedla i svou sestru Radku, která si tam našla manžela také. A aby toho nebylo málo, i já sám jsem svou manželku potkal v PS Šenov. Je pravda, že jsme v mládí bydleli pouze 300 metrů od sebe, ale potkali jsme se až na táboře vzdáleném 88 kilometrů. Celý můj život se točí kolem Šenova a jeho PS. A za tohle vše, za spousty krásných chvil a přátel může jen Renča a její rozhodnutí být členem Pionýra v Šenově. Tohle malé rozhodnutí ovlivnilo mě, mou rodinu a taky mnoho stovek či tisíc dětí a jejich rodičů, pro které Renča obětovala neuvěřitelné množství energie. Děkujeme!

MARTIN VESELÝ (EKONOM PMKO):

„Je jedinečná a spolehlivá, mám ji hodně rád i proto, že nenechá člověka ve stychu. A když něco dělá, tak to dělá opravdu poctivě a svědomitě, ale umí se i naštvat a dá to patřičně znát! A při tom se pořád umí převést do hravosti s dětmi, mládeží a dospěláky.“

ABRAHÁMOVINY

Použijme tohle slovní označení narozenin, abychom se vyhnuli pohaně, připomeneme-li kulatiny... Časově nedaleko od sebe slaví hezké jubileum dvě pionýrky a pionýr, jejichž věhlas významně překročil hranice vlastních skupin.

LÍDA KOČÍ (GARANT ÚPVC):

„Na Renatě si cením její spolehlivosti, touhy měnit věci k lepšímu a schopnosti přijmout jiný názor.“

VERONIKA PERZYNOVÁ (PS ŠENOV)

Přátelská, energická, cílevědomá. A co všechno stihá... Je taková moje pionýrská „mamča“, vkládá v nás důvěru a my víme, že ať se stane cokoliv, bude tu vždycky pro nás.“

ELIŠKA DAŇOVÁ (PS PASKOV)

„Přátelská, zodpovědná a inspirující. Líbí se mi její oddanost tomu, co dělá, pokud věří, že je to správná věc...“

PEPA MATOUŠEK (PŘEDSEDA PMKO):

„Obětavá, poctivá, spravedlivá, je na ní vždy spolehnout a nikdy nemluví do větru. A umí si poradit se všemi zápisy a má přehled v zákonech!“

ŠÁRKA KOLÉBALOVÁ (PS ŠENOV)

„Vtipná, usměvavá, pečlivá, důkladná, aktivní. Ví si se vším rady, pomáhá druhým. Když má blbou náladu i tak dokáže druhé povzbudit.“

Především vzhledem k prostoru se u dalších dvou pionýrů omezíme už jen na kratší medailónky:

TOMÁŠ SUCHÝ

V Pionýru si také zkusil leccos – včetně funkce předsedy Středočeské krajské rady Pionýra. Dnes je, mimo jiné(!), vedoucím největší pionýrské skupiny a duší mnoha dalších projektů, z nichž mnoho překračuje rámec jediné PS. Tomáš je vůbec plavec proti proudu – bývalý voják z povolání vplul do sektoru, z něhož se spíše odchází – školství, a stal se úspěšným ředitelem školy.

IVANA MOCHUROVÁ

Prošla mnoha funkcemi, ale nejvíce se jí líbí ve dvou: vedoucí oddílu a ☺ Velké Organizátorky. Protože možná více než prací ve Výkonném výboru ČRP, kam vnášela velmi praktický pohled z PS, je známa jako organizátorka republikových akcí – různého charakteru. A je nenápadnou, ale nepostradatelnou duší Pionýrské skupiny Jitřenka, základny v Pošumaví a stále rostoucí Plzeňské krajské organizace.

VŠECHNO NEJLEPŠÍ

Víte, jak jsem naznačil v úvodu – je to obtížné pohybovat se na ostří mezi hrozbou výtek (a možného postihu) a zájmem připomenout jubilea, jichž se naši členové dožijí. A navíc – podle jakého klíče vybrat ty, kterým se – jako dnes – věnuje více prostoru... Nezdíka je to opravdu oříšek, a tak se omlouvám všem, na které se nedostalo. Jde ostatně vždy jen o typické ukázky z desítek a stovek dalších dobrovolníků, kteří pracují v Pionýru.

Martin

BLÍŽÍ SE PŘÍLEŽITOST...

5. prosinec je Mezinárodním dnem dobrovolníků. I to je důvod, proč jsme dali větší prostor oslavenčům, respektive lidem, kteří si zaslouží naše poděkování.

Jako pobídnutí, abyste využili tuhle možnost – poděkovat a současně prezentovat jejich práci i mimo okruh Pionýra.

Je to na místě: Dejte zahrát dobrovolníkům!

VÍTĚZIVKA VĚRKA

Dělej, Pepo, běž, čas dětí z oddílu se sčítá, makej, makej, malá Julča od Vikingů už tě předbíhá, přidej, dělej, běž... To jsou slova Věry, není to tak dávno, co jsme podobná slýchali při jakékoliv sportovní aktivitě.

Krátce po příchodu Věrky do oddílu vyplynulo, že se jmenuje po slavné gymnastce Věře Čáslavské. Její rodiče jsou hodně zaměřeni na sport a Věrku k němu také vedli už od útlého dětství. Do většiny činností ze zapojovala s nadšením, určitě i proto, že oddíl jí přinesl to, co jí jako jedináčkoví trochu scházelo – partáky a kamarády. Měla ale jeden problém, hlavně ve sportu potřebovala být stále nejlepší a stejné nasazení čekala od ostatních.

S tím ale tvrdě narazila. Bylo jí dvanáct a starší děti se opravdu nenechaly „vyprudit“. Mezi vrstevníky a mladšími si ale byla jistější, a tak byla víc znát i její potřeba být vůdcem. Navíc těžko přijímala, že při oddílových aktivitách jde o spolupráci. Časy a body se u týmů sčítají a bez komunikace to nejde. Její povzbuzování by bylo pěkné, možná i motivační, kdyby nepořvávala při všem a na všechny a při prohře se nevztékala a nesváděla to na všechny kolem.

A tak děti Věrku za chvíli moc nemusely. Její vedoucí Lukáš s ní o týmovosti několikrát velmi trpělivě mluvil. I všichni ostatní

jsme si uvědomovali, že je potřeba s tím rychle něco dělat.

Jistá naděje nám svítila, když si našla kromě nás i slušný atletický oddíl, kde mohla vybit energii a naplnit svoje sportovní ambice. Jenže tam už nebyla vždycky nejlepší – a hádejte, kde si hojila pošramocené ego? Po ne vždy úspěšných pokusech ji usměrnit jsme si dohodli povídání s rodiči. Ti nám ale příliš nepomohli. Byli překvapení, že extrémní soutěživost není v pořádku. A tak jsme v tom byli zase sami. Naštěstí se s Věrou dalo mluvit a navíc jí samotnou nejvíc trápilo, že se s ní ostatní děti příliš nekomarádí. Hodně nám také pomohlo zařazování nových aktivit. Třeba rukodělny byly jako kouzlo, najednou nejen, že nebyla nejlepší, ale dokonce patřila mezi ty nejméně šikovné, upatlané od lepidla. ☺ Zlom nenastal hned, trvalo to skoro rok, než se z Věry stal platný člen týmu, kterého děti chtějí mezi sebou. Nakonec ji nejvíc pomohla potřeba přátelství, její nedokonalost v nesportovních aktivitách a trpělivý vedoucí Lukáš. ☺

kolektiv autorů

NĚKDY TO FAKT NEJDE...

Příběh Věrky dopadl dobře, protože u ní převážily přirozené dětské potřeby, jako mít kamarády a cítit, že někde patřím. U některých dětí se ale může stát, že svou umanutou potřebu vítězit a dominovat nejsou z různých příčin schopné potlačit, s věkem může spíše silnit a stávat se agresivnější. V krajním případě je nutné se s takovým dítětem rozloučit. Rozhodně bychom ale neměli nad nikým lámat hůl předčasně, dokud nezkusíme všechno, co se dá.

PŘÍČINY

- Nízké sebehodnocení (i když se to na první pohled nezdá, může nízké sebehodnocení se soutěživostí a zaměřením na výkon velmi úzce souviset. Něco ve smyslu: „Cenu mám jen, jako vítěz, jako výkonný člověk.“).
- Silná potřeba uznání.
- Přikládání velkého významu vítězství, výsledku, výkonové orientace (může pramenit například z nastavení hodnot v rodině).
- Vysoké nároky na okolí, nápodoba, ale i to, jak se okolí vyjadřuje a hodnotí „ostatní“, jak je vyzdvihován výkon.
- Egocentrické a dominantní ladění osobnosti.

CO S TÍM:

- Podporovat vyváženost, všestrannost aktivit.
- Zařazovat aktivity zaměřené na práci v týmu, malé skupině, kooperační aktivity.
- Věnovat se reflexi a zpětné vazbě.
- Pomoc při různých sbírkách, akcích pro ostatní, dávat nahlédnout a okusit i jiný pohled.
- Smířme se ale s tím, že určitě množství lidí je takto naladěno a k životu to patří.

SEZNAMTE SE: PS KOPŘIVNICE

O Pionýrské skupině Kopřivnice se v Mozaice můžete dočíst celkem často. Obvykle je řeč buď o Sedmikvítku, nebo jde o zprávy z dodgeballových turnajů. V září jsme si také mohli počíst o dvou elektrotechnických táborech. Zní vám to jako tři různé světy? I o tom, jak se potkaly v jedné pionýrské skupině, jsme si povídali s její vedoucí Boženou Klimeckou.

Už jsem to nakousl v úvodu, jak se „pod jednou střechou“ potká Sedmikvítek, Dodgeball a elektrotechnika? A co dalšího vás ještě baví?

Sedmikvítek se u nás hodně rozjel za mého oddílu Olbramští tygři. S nimi jsme soutěžili napřed v oblastních kolech, kde jsme měli úspěchy, a Tonda Unger nás tenkrát „dotáhl“ na celostátní soutěže. Tehdy tam zpívala moje dcera Hanka i Tomáš Vilček, který skončil na 1. místě v kategorii hudba. S tygry jsme také rozjížděli nové akce, které jsou teď tradiční, jako plesy, pohádkový les, Vánoční pstruží, Bubu stezka, Zimní tábor, různé pochody, např. putování po prameňech, různé výtvarky apod. Na podzim taky pořádáme setkání lidí, kteří skupinou prošli i v minulých letech, a schází se jich spousta, má to moc hezkou atmosféru.

No a Dodgeball vychází z toho, že my jsme kdysi hrozně rádi hrávali vybíjenou, pak to trochu opadlo, ale v rámci táborů Olbram Challenge jsme zkusili Dodgeball, který našel můj syn Mirek na internetu. Ujalo se to a hrajeme dál. (O samotné hře Dodgeball najdete více ve speciálu této Mozaiky.)

Elektrotechnické tábory byly nápad dvou vedoucích, pro které je to práce i koníček. Oba u nás už byli jako instruktoři a vedoucí, ale s myšlenkou zkusit to spojit s táborem přišli až před šesti lety. Báli jsme se toho, protože je to hodně náročné na techniku, vybavení, samozřejmě i finančně, navíc jsme nevěděli, jaký bude zájem. Ale řekli jsme si, že jim dáme prostor. No a elektrotábory už běží šest let.

Taky chci připomenout už zmíněné tábory Olbram Challenge pro kategorii 15+, na kterou se hodně soustředíme taky posledních šest let. Uvnitř skupiny se tou dobou ozývaly hlasy, že je potřeba dát mladým prostor. Tak jsme jim ho dali i s vědomím, že se třeba všechno vždycky nepovede. Teď je vidět, že to bylo dobré rozhodnutí.

Z našich oddílů momentálně nejdéle fungují Šedé myšky, který vede Jelena Jurečková. Jsou všestranný oddíl, jezdí na výlety, sportují, chodí do přírody, ale nejvíc je baví rukodělní. Mají taky tábornický sbor, takže oni táhnou i ten zájem o Sedmikvítek.

Pro úplnost musím zmínit, že nemáme děti na našich akcích jen z Kopřivnice, ale také z Frýdku-Místku. Spolupracujeme s dětskými domovy a jezdí s námi na tábory v Olbramu děti z dětského domova Frýdek-Místek, Plumlov, Nový Jičín.

Už roky s námi na tábor jezdí Izabela z dětského domova Frýdek-Místek. Její nemoc vyžaduje vozík a pravidelně léky. Do té doby nikam nejezdila a u nás se jí líbí. Bereme ji normálně, překvapuje nás hlavně básničkami, které skládá a bez kterých by to na táboře nebylo ono.

Máme také výbornou spolupráci s Pionýrskou skupinou Jevišovice, nebýt Sedmikvítku v Praze, tak jsme se nepotkali. Děti jezdí s námi na tábor i společně na různé akce.

Představení by nebylo úplné bez trochy historie. Dokážeš shrnout tu vaši?

Skupina vznikla v roce 1972, já do ní přišla jako instruktorka v roce 1974. V roce 1990

mnoho vedoucích odešlo a mě zůstalo pár oddílů... Šli jsme dál a postupně se vytvořila dobrá parta, díky které jsme tu pořád. Důležitá je taky základna Olbramkostel, na kterou jezdíme už 37 let. V roce 1996 se k nám připojily tři další skupiny, které jezdily na Pstruží, tam také od té doby jezdíme.

V devadesátých letech nám hodně pomohla podpora starosty, který bral všechny spolky pracující s dětmi stejně. Díky ní šlo hodně věcí snáz. Hlavní ale pořád je to kamarádství, že lidi chtějí být spolu a něco dělat.

Postupně asi tak po pěti letech se obměňují generace, děti se stávají instruktory, vedoucími a tak pořád dokola. Nejde zapomenout na éru pěti Putovních pohárů předsedy vlády za divadlo a výtvarky, když se Olbramští tygři stali instruktory a vedoucími. Začali vymýšlet spoustu nových věcí, co se dá v na skupině změnit, např. logo skupiny, trička, webové stránky, které fungují od roku 2005. Zapojili jsme se do soutěže Sami o sobě, vznikl program Řetěz-zábava, spolupráce s KTK a pomoc při akcích pro město, den proti rakovině a též jsme spolupracovali s okresní radou a dalšími skupinami (Studénka, Štrambersk apod.). Byla to úžasná doba vymýšlení společných akcí, např. Pionýrské stezky, oblastních kol Sedmikvítku. V současnosti se sice mladým některé věci, jako je účetnictví, nechce moc dělat, ale jinak zastanou spoustu věcí, akce, tábory, schůzky. Nedávno mě překvapili mladí, 16–17 let, kteří za mnou sami přišli, že chtějí s něčím pomoci.

Kdybych měla zmínit lidi, kteří skupině v průběhu let hodně pomohli, tak nemůže chybět: Víťa Kaprál (jeden ze zakladatelů skupiny), Petr Šulák, Renča Veselá, Emilie Filová, Emil Rýdl, je jich spousta a nejde vyjmenovat všechny, byl by to dlouhý seznam za ty roky.

Pojďme do současnosti, za pár týdnů máte Sedmikvítek, jak finišují přípravy?

Je to tak, náš Sedmikvítek je 18. listopadu. Už máme přihlášená taneční vystoupení. Příprava běží zatím v pohodě a moc se na to těším. V porotě budeme mít letos i zastoupení z městského úřadu.

Tak ať všechno klapne! Ale když už to říkám, tak se určitě někdy stává, že věci nejdou úplně dobře. S jakými problémy se potýkáte vy? A jak se vám daří je překonávat?

Tak jako u každé skupiny je i pro nás těžké, když odcházejí vedoucí na školu, zakládají rodiny a nemají pak čas. Ale nikdy jsme nehodili flintu do žita, vždycky to nějak jde dál.

Občas tady v Kopřivnici narážíme na lidi, kteří mají problém s tím, že jsme pionýři, ale jiní to zase berou v pohodě.

Letos jsme odešli z klubovny, byly tam dohady se sousedy i potíže kolem nájmu. Některým rodičům už taky dost vadilo okolní prostředí, i když klubovnu samotnou a bezprostřední okolí jsme se snažili vždy uklízet. Bylo to pro nás těžké a byla s tím spousta starostí, ale ve výsledku mám dojem, že jsme si pomohli. Máme teď skvělou novou klubovnu, jediná nevýhoda je, že je ve třetím patře. Jinak je to ale hezké místo, klid, pohodoví lidi kolem. Nikomu nevadí, když zůstaneme déle – v bývalé klubovně jsme museli v osm zhasnout a jít. Máme mnohem větší volnost a musím za to

poděkovat městu, které nám pomohlo novou klubovnu sehnat.

K řešení těžkých situací musím ještě poznamenat jedno. Kdyby nebylo schůzek vedení, i když se na nich někdy neshodneme, tak by to nefungovalo. Lidi se musí potkat, mluvit spolu. Taky se nám osvědčilo, že máme vždycky ve středu takový „otevřený kancl“, každý může přijít a s něčím pomoci. Teď po stěhování je toho opravdu hodně a ta pomoc je fakt potřebná.

Co je v našem spolku průšvih a co je naopak super?

Průšvih je to, že nemůžeme najít hospodáře. ☹️ A když už jej máme, tak mám strach, aby vydržel. Ale celkově jako Pionýr nevím, nemám čas o tom přemýšlet, neb když se chce, tak všechno nějak jde, člověk nesmí ztrácet optimismus. Měli bychom ale víc pamatovat na oceňování lidí. Super jsou samozřejmě věci jako dotace a ta podpora z ústředí ve financování činnosti. A taky jak se mladí dávají dohromady na různých republikových akcích jako Kamínka, RESET apod.

Proč jsi pionýr?

Jako dítě jsem byla ve skautu. V roce 68 jsme přešli do Pionýra i s vedoucími, neb jsme byli děti a nechtěli se na nás vykašlat. Činnost byla pořád vlastně stejná. Baví mě práce s dětmi, bohužel víc pracuju s papíry, ale jsem ráda mezi lidmi, a to jsem díky Pionýru pořád. Už nejednou mi řekli děti i vedoucí, že jsem jim změnila život. Jsou bohatší o kamarády krásné prožitky na akcích, táborech, zábavu, soudržnost, dokážou držet pospolu – zážitky které zůstanou po celý život. Nelze to popsat, prostě naše heslo je „Zažij víc“...

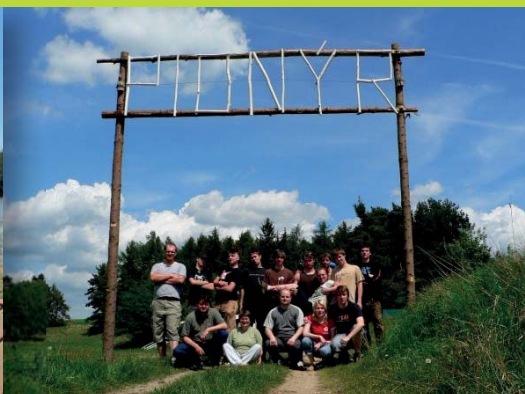

PS KOPŘIVNICE

- **Vznik:** 1972 obnovení po revoluci – 1990
- **Počet oddílů:** 3 + 4 kluby
- **Charakteristika:** : všestranné, zaměření na přírodu, turistiku, rukodělní, sport, kulturu, táboření
- **Počet členů:** 84
- **Schůzky:** 3 oddíly 1x týdně, zbytek 1x měsíčně
- **Věk členů:** 5–74

VEDOUcí PS

- **Jméno:** Božena Klimecká
- **Děti:** 2
- **Mám ráda:** přírodu, tvoření z různých materiálů, hudbu, tanec
- **Zaměstnání:** dílenský technik v Tatře, nyní již v důchodu
- **Kontakt:** 606 445 245, pionyrkoprivnice@centrum.cz, www.koprivnice.pionyr.cz

NECHTE DĚTI NĚCO ZORGANIZOVAT

V tomto pokračování se vrátíme k praktické výchově. Navážeme tím na jedno z témat, kterému jsme se už věnovali. Tentokrát nám půjde ale spíše o to zaměřit se více na činnosti, které probíhají v každém oddílu – na organizaci programu (her, schůzek či akcí) a jeho přípravu.

Ukazuje se, že řadu dětí baví více než náplň oddílového programu právě jeho příprava a zajišťování. Tyto děti se rády stávají středem pozornosti, a tak trochu konkurují vedoucímu. Moudrý přístup je toto jejich „předvádění“ využít, ustoupit trochu do pozadí. Mnohé z nich mají přirozený talent, a tak jej můžeme začít rozvíjet. Nechejme proto děti, aby některé aktivity připravily samy. Současně si ale musíme uvědomit, že žádný učený z nebe nespadl. Nebude nám proto připravit se na to, že se budou dopouštět chyb. Smyslem naší pomoci je, aby se jich dopouštěly co nejméně.

Nechejme děti zorganizovat hru, dělat rozhodčího nebo připravit nějakou jinou činnost (viz Metodický list nebo náměty ve speciálu toto čísla).

Už samotné slovo pomoc je ale ošidné. Pomyslné vedení za ručičku zpravidla k rozvoji samostatných aktivních organizátorů moc nepomůže. Druhý extrém – hodit někoho do vody, ať se v tom plácá – také není přínosem. Co tedy můžeme pro podporu udělat? Někomu stačí, že vidí, jak se při organizaci hry chová vedoucí. Pozoruje a promýšlí – učí se nápodobou. Jiný potřebuje dopředu shrnout důležité věci a získat nové informace, aby si je uvědomil, a pak je použije. Dalšímu jde hlavně o akci a ani mu nevádí, že se při prvním pokusu trochu „spálí“, protože se nejlépe učí z vlastních chyb. Jiný třeba bude uznávat jen to, co se hned hodí v praxi. Je zřejmé, že

jednoduchý recept, jak podporovat, nevymyslíme. Jestli ale bude něco fungovat pro všechny společně, pak je to „princip minimalismu“. Ten by se dal popsat asi takto: „Když něco běží, jak má, tak to nechej běžet. Když to neběží, zkus zasahovat co nejméně.“ Tady půjde o nápaditost vedoucího, aby takové zásady vymyslel. Postačí třeba, aby řekl jen: „podívej“, nebo ukázal na něco či někoho, nebo třeba vlastními slovy zopakoval, co už zaznělo, nebo se „jako dítě“ dotázal – když je třeba některé pravidlo hry nejasné.

Nicméně se musíme smířit s tím, že ne všechny typy dětí se nám podaří podpořit stejnou měrou. Určitě tomu ale můžeme věnovat více času v rámci oddílu, než je tomu ve škole. Právě proto má neformální

vzdělávání ve volném čase tak velký význam. Jde tedy jen o to, abychom kladli důraz na výkon jen tam, kde je to v oddílové činnosti opravdu nezbytné.

CO TAKHLE ZKUSIT PRŮVODCOVÁNÍ?

Rádi bychom v Pionýru vytvářeli podmínky k tomu, aby se děti zapojovaly do přípravy, realizace a hodnocení činnosti oddílu. Aby se na zajištění oddílové činnosti podílely i samy děti. V tomto smyslu hovoří i Směrnice o hlavní činnosti Pionýra. Pro některé oddíly jsou tyto postupy naprosto samozřejmostí. Někdo by ale ocenil nápady a inspiraci. Právě proto vznikla pracovní metodika průvodcování dětí v oddílu, kterou si můžete vyzkoušet i vy. Jde ale jen o jednu z možných cest a je ji třeba tak i vnímat. V dobře pracujícím oddílu vždy půjde o rovnováhu mezi aktuálními potřebami dětí a vytváření podmínek pro další rozvoj oddílu.

Tom

Jak podpořit děti – organizátory aktivit v oddílu?

Vyzkoušejte metodiku průvodcování (pracovní verzi). Pionyr.cz/inspirace/pruvodcovani

ZAMYSLETE SE NAD ČINNOSTÍ DĚTÍ V ODDÍLU

- Organizují nějaké hry?
- Hledají postupy, jak se vypořádat s některými problémy, které při činnosti oddílu vznikají?
- Jsou schopny samy přicházet s nápady a náměty?
- Navrhují způsoby hodnocení činnosti, vyhodnocování her a soutěží?

KONCEPCE PODPORY DĚTÍ A MLÁDEŽE NA OBDOBÍ 2014 – 2020 (MŠMT)

Podporovat rozvoj kompetencí pro samostatné plánování a rozhodování o trávení volného času.

POZVÁNÍ NA KAMÍNKA 2018

Ve dnech 13. – 15. Kamínka dubna 2018 proběhne velká tradiční vzdělávací akce Kamínka. Vracíme se nazpět do školy v Mladé Boleslavi, ve které jsme Kamínka oživil (vzkřísil) po delší době. Bylo to v roce 2012 a od té doby již uplynulo šest let – šest ročníků Kamínek.

Smyslem Kamínek je setkání s pionýry z jiných krajů republiky, naslouchání si a objevování nových poznatků a zážitků. Načerpání inspirace do další práce s dětmi nebo diskuse nad společnými otázkami účastníky posunují dál a nabízí řešení problémů. Kamínka jsou prostorem pro mladé (začínající) lektory, i pro ty, kteří mají obrovskou zkušenost. Je to „škola“, kde se učí začínající od zkušenějších a kde se neřeší věk lektora nebo účastníka, ale zkušenosti, vědomosti a umění je předávat dál.

Kamínka 2018 opět nabídnou různorodé dílny zaměřené na pohybové aktivity, rukodělné činnosti, bude nabídnuta dílna první

pomoci. Diskutovat se bude o táborech pro rodiče s dětmi, příměstských táborech nebo o Směrnici o hlavní činnosti Pionýra. Na akci budou zváni i lektori jednotlivých PVC, aby se vzájemně poznali a obohatili o své zkušenosti z lektorské činnosti.

Organizátoři Kamínek se budou snažit připravit zajímavou akci, která poskytne impuls, motivaci dobrovolníkům do další pionýrské činnosti. Budou se snažit, aby nabídka byla bohatá a mohl si vybrat každý. V nejbližší době se k vám dostanou letáčky, ze kterých lehce vyčtete zaměření Kamínek 2018. Velmi pečlivě sledujte web Kamínek a hlavně Přihlašovnu, kde máte možnost se přihlásit. V období vánočních prázdnin bude postupně zveřejněná nabídka dílen, aktivit a seminářů.

Ani v tomto ročníku Kamínek nezapomeneme na malé děti účastníky akce. Opět bude v provozu pionýrská kamínková školka pro děti od 4 do 10 let.

Jsem přesvědčena, že Kamínka 2018 přinesou úžasné zážitky, pohodu, pocit společenství a sounáležitosti tak, jak to cítíme na této akci vždycky. Záleží jen na nás, jakou náladu a pohodu si na Kamínkách uděláme. Tohle nedokáže naplánovat žádný organizační tým, tohle musíme udělat jen my všichni dohromady!

Neváhejte a přihlaste se na Přihlašovně.

Za tým organizátorů, Lída Kočí

VYJÁDRĚNÍ DŮVĚRY I OCENĚNÍ

AKTUALITA

Středa 18. 10. 2017 byla pro Pionýr zásadním milníkem. Přinesla uznání i praktický příslib víceleté podpory činnosti ze strany Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Ministr, prof. Stanislav Štech, bezprostředně před podpisem „smluv o dlouhodobé spolupráci při naplňování Koncepce podpory mládeže na období 2014–2020“ pronesl: „Dnešní akt byl dlouho připravovaný a velmi očekávaný a je především vyjádřením důvěry. Z naší strany je to velké poděkování za to, co děláte. Vnímám to tak, že pro vás je podpis smlouvy závazkem, který znamená, že budete pokračovat v tom, co děláte.“

Pionýr patří mezi tzv. uznané organizace pro oblast práce s dětmi a mládeží už od roku 2004, kdy šlo hlavně o morální ocenění a potvrzení nepřehlédnutelného postavení na poli volnočasových aktivit dětí a mládeže. Nyní byl naplněn záměr MŠMT z r. 2014 a k titulu byl doplněn i možný závazek ministerstva o víceleté finanční podpoře. Ten je pro Pionýr, coby pro neziskovou organizaci, jež je dotačně financována v ročním cyklu a do vzdálenější

budoucnosti může plánovat jen přibližně, zajímavým příslibem...

„Pionýr patří mezi nestátní neziskové organizace, kterým se podařilo naplnit 15 zdaleka ne jen formálních kritérií pro získání titulu uznané organizace pro práci s dětmi a mládeží. Uzavřená smlouva by nám měla poskytnout finanční jistotu na několik let dopředu, což nám umožní mnohem více se soustředit na rozvoj činnosti.“ Poznamenala k tomu ekonomka a místopředsdkyně Pionýra Kateřina Břejchová, která náš spolek při podpisu zastupovala spolu s předsedou Pionýra Martinem Bělohávkem. Ten na její slova navázal: „Pro nás jde o významný signál, chápů to jako vyjádření, že pro mnohé neviditelná práce našich dobrovolníků má smysl a pro společnost je přínosem. Smlouvu vnímám také jako ocenění tisíců pionýrských dobrovolníků, kteří se věnují práci s dětmi a nabízejí jim smysluplné využití volného

času, a současně jako výzvu, abychom obstáli i v dalších letech.“ Na to, že by činnost spolku jako Pionýr, která zahrnuje nejenom oddílové schůzky, výlety a tábory, ale i otevřené akce a soutěže, kterých se může účastnit i veřejnost, nebyla možná bez dobrovolníků, vzpomenu při příležitosti podpisu smlouvy i ministr Stanislav Štech: „Chtěl bych vyslovit uznání všem, kteří se práci s dětmi a mládeží mimoškolně věnují, protože právě při těchto aktivitách se děti naučí celou řadu dalších věcí, které dávají základ celoživotnímu učení.“

A místo závěru jeden „protokolární“: Podepisovalo se v abecedním pořadí názvů spolků, ale protože míváme nezřídka něco extra a protože: Být pionýr znamená být první – jako úplně ☺ první byla podepsána smlouva MŠMT – Pionýr!

redakce

NĚKAM PATŘIT

Musím říci, že krátká zpráva shrnující zkušenosti z (dětských) adiktologických ambulancí mne trochu překvapila. I když ne zase tak moc – ve své podstatě „jen“ potvrdila známou pravdu: Děti (či mladí lidé) potřebují někam patřit.

PROČ BÝT POŘÁD ONLINE?

Protože nemám přerušené pouto se... svojí komunitou. Když jsem to četl, nejprve jsem se zarazil: Co to je, jémine, za nápad? Ale když jsem o tom začal uvažovat, stále víc jsem to chápal. I v 21. století totiž platí, že člověk nechce – nepočítáme-li poustevnické výjimky – být sám, protože je tvor

společenský. Chce „někam patřit“, mít někde své místo. My jsme ho mívali v partě z ulice, která měla svoji hierarchii, já později v pionýrském (turistickém) oddíle či sportovním klubu. Každá ta další parta byla mimo oficiální (formální) společenství – třídy či rodinu, i když ani na jedno jsem si nemohl stěžovat.

DÍTĚ HLEDÁ

Děcko vždy vyhledává souputníky, ty, s nimiž sdílí svoji cestu životem, nejčastěji vrstevníky. Současně shání vzory... Při současné hyperkritičnosti k tradičním věcem po nich příliš nepátrá doma či ve škole (na kterou, pohříchu, slyší především kritiku a urážky). A tak se často i bizarním youtuberům zvyšuje sledovanost... a děti

jejich názory přebírají za své. A odtud je jen krůček k nezřízené touze být online a mít stálé pouto s... nějakou partou. Já jsem přišel domů ze školy, často jen hodil tašku do kouta a mazal ven – za klukama... Protože to byla moje parta. Ve středu jsem se těšil na oddílovku, protože to byl můj oddíl. V rámci tehdejších technických možností jsme byli „online“ přes telefon, když jsme se svolávali, či přes lístečky, které jsme si posílali. (To dnes působí neuvěřitelně, až komicky.) Když se nad tím ovšem zamyslíme – musíme uznat, že na to „být online“ sice dnes žehráme, ale pořád jde o totéž: Děti chtějí někam patřit! Nabídněme jim i prostřednictvím nových médií naplnění této potřeby. ☺

Martin

UŽ JE TO UJEDNÁNO, UŽ JE TO HOTOVO...

INFORMACE

Nápěv nebude pokračovat: „Nevidáno, zítra ráno jednat budem nanovo.“ Dílčí zasedání České rady Pionýra i Poradu předsedů KOP se totiž podařilo zorganizovat v jednom dni – v sobotu 4. 11. v Praze. Protože obě jednání byla relativně svižná, probráno bylo mnohé, pojďme se na to alespoň ve stručnosti podívat.

Směrnice o hlavní činnosti je schválena!

Budeme se k ní vracet v dalších vydáních Mozaiky.

Česká rada Pionýra zasedla dopoledne. Delegáti v úvodu získali soubor informací např. o činnosti Kontrolní komise Pionýra, o práci sekcí a štábů, o stavu finančního majetku Pionýra apod. Dále si vyslechli aktuální informace o nových pravidlech práce s osobními údaji, o vývoji nového internetového servisu, o podepsání dlouhodobé smlouvy o spolupráci s MŠMT či o ukončení kontroly NKÚ. Navzájem si pak vyměnili aktuality ze svých krajských organizací. Jako na každém takovém jednání byla probrána řada ekonomických otázek. Šlo například o schválení prodeje nemovitosti Čadca – Oščadnica na Slovensku či přehled o stavu členské základny a úhrad členských příspěvků. Důležitým rozhodnutím bylo schválení první verze rozpočtu Pionýra na rok 2018.

Z obsahových témat musíme zmínit především schválení Směrnice o hlavní činnosti – prozatím bez příloh. Jde o důležitý a rozsáhlý vnitřní předpis, o kterém se v Mozaice dočtete ještě mnohokrát. Projednán a schválen byl také textový základ Výroční zprávy Pionýr 2017.

Odpoledne pak probíhala Porada předsedů KOP, kde šlo hlavně o výměnu aktuálních informací. Probírána byla témata jako

zkušenosti z kontrol při letních táborech, analýza vývoje členské základny, termíny jednání orgánů v příštích letech, termíny republikových i krajských akcí či již zmíněná nová pravidla pro práci s osobními údaji. Více prostoru bylo věnováno účetním závěrkám PS a KOP, vyúčtování letošních dotací MŠMT a přípravě oblastních porad 2018.

redakce

RISP PŘINÁŠÍ NOVINKY

Zdá se, jako by se s RISPem dále nepracovalo, jako by se připomínky nezpracovávaly a nic se nedělo. Vše je ale jinak, s RISPem se pracuje, probíhá řada úprav, a to hlavně kvůli novému Servisu, jehož uvedení do provozu se pomalu, ale jistě blíží.

Některé úpravy je ale třeba představit hned, a to s ohledem na blížící se registrace, kterých se některé změny dotknou. Jedná se hlavně o dvě, týkající se oddílů.

První změna se týká přehledu zaměření oddílů. Je upravený a doplněný o branné sporty, všechna zaměření mají navíc nápořku, co vše do nich spadá, aby v kategorii „jiné“ bylo opravdu jen to, co nelze běžně zařadit.

Jak na to: V RISPu v záložce **Detail jednotky** aktualizujte zaměření, v části zpřesnění stručně vypište, čím se váš oddíl zabývá. Např. zaměření umělecké, upřesnění – folklórní tance a divadlo 10–13 let.

Druhou změnou je doplnění informací u oddílů a pionýrských skupin, kde se nově doplňují GPS souřadnice. To proto, aby v novém přehledu oddílů a skupin, který bude na webu (propojen s novým Servisem), byla správně zobrazená mapa, upřesňující místo schůzek, které ne vždy odpovídá sídlu PS. Prosíme, abyste souřadnice doplnili a ostatní údaje o oddílech a PS aktualizovali.

Jak na to: V záložce **Jednotka** přidejte adresu místa konání schůzek – včetně GPS

souřadnic. V **detailu jednotky** u schůzek zkontrolujte místo a termín konání.

Dále zkontrolujte a případně aktualizujte kontaktní údaje, a pokud je máte, tak i www stránky. Jestli chcete informace zveřejnit na webu – zatrhněte pole „Zobrazit informace na internetu“.

Připomínám, že údaje může upravovat vedoucí jednotky či osoba, které k tomu dal oprávnění.

Vendy

S ohledem na probíhající úpravy nebude možné si letos v prosinci připravit evidenci na příští rok.

JAK DOPADLA KONTROLA NKÚ? DOBŘE!

AKTUALITA

Na konci října uzavřely dámy z Nejvyššího kontrolního úřadu svou zprávu o hospodaření Pionýra. Ne, že by v ní stálo, že nenalezly jedinou chybičku. To by jim ostatně asi jejich profesionální čest ani nedovolila.

Zjistily ale jen relativně drobná pochybení a celkově náš spolek pochválily za pečlivě vedenou hospodářskou dokumentaci. Také uvedly, že není pochyb o tom, že peníze, jež získáme z veřejných rozpočtů,

jsou využity k tomu účelu, k jakému byly určeny. Díky všem, kdo k takovému výsledku pomohli!

redakce

OHLÉDNUTÍ ZA PAVLOU ŠPÍRKOVOU

Tahle zpráva přišla skoro najednou (e-mailem, telefonicky) hned z několika míst... Už to víš? Pavla zemřela! Bez příjmení – protože KAŽDÉMU přece bylo zřejmé, která Pavla.

Bohužel. Jasně – Křišťálová Pavla. Teta, jak jí mnozí říkali. Rebelka, která nešla pro slovo daleko. Hubatá, ale vždy upřímná. Dělná. Drobná a tak zdánlivě nenápadná, ale i nepřeslechnutelná.

Nositelka nejvyššího vyznamenání Pionýra – Pavla Špírková.

Její život se prolínal s historií pionýrského hnutí... Vzpomínala: „Jedna věc je, co se dneska o tom všem říká, druhá, jak jsme to tenkrát prožívali a cítili my. Bylo to před prvním májem v jedenapadesátém. Z naší čtvrté třídy nás vybrali pár – a byla to vážně čest. Rodiče byli šťastní... Pionýrský šátek, to zkrátka bylo „něco“. A přijít o něj byl

trest, možná větší, než dvojka z chování... I když to souviselo, protože pionýr měl být tenkrát příkladem všem.“

Velký společenský zlom v r. 1990 prožívala těsně před abraháminami, ale s chutí. Později mi vyprávěla, jak se ve vedení města objevila nová vlna politiků, členů ODS – ale to víš, říkala, i mnozí z nich prošli naší skupinou, a tak najít s nimi řeč, jakkoli se to zdálo nemožné, se podařilo. Hlavně se nepo***at! To mi opakovala stále. Ve složitém období našeho vývoje se jí hodily zkušenosti z let 1968–69, kdy také musel Pionýr odejít ze škol... Našly se nové prostory – dokonce v domě restituovaném církevním řádem – a v něm se postupně opět rozeběhla rozmanitá činnost oddílů a přibyl k nim i otevřený klub... Bezezbytku platilo: Kdo chce, hledá způsob, kdo nechce... Když ji nemoc vyřadila z činnosti a předala pomyslnou štafetu dál,

měla na svém kontě přes stovku prožitých táborů.

Před pár týdnů přišla ona smutná zpráva. Odešel člověk, který – v dobrém – poznával životy generací lidí, pionýrů. I můj. Děkuji Pavlo, nezapomenu. A nejsem sám.

Martin

VÍC ŠTĚSTÍ NEŽ ROZUMU

Pionýrská skupina založená před čtyřmi lety po všech stránkách prosperovala: děti přibývalo, z původního jednoho oddílu byly již tři, dostalo se pomoci i ze strany rodičů a podařilo se uskutečnit již druhý tábor, který se povedl tak, že to ani lépe nešlo.

Nemalou zásluhu na úspěšném rozvoji měl fakt, že skupina disponovala klubovnou, kterou jí na tři roky za slušné nájemné pronajal místní podnikatel, který koupil areál zaniklého podniku a domek, ve kterém kdysi byla šatna zaměstnanců, nepotřeboval. Skupina zorganizovala několik brigád, tatínkové domek opravili, natřeli, maminky pomohly s úklidem a skupina získala skvělé zázemí.

Vedení skupiny bylo tak ponořeno do práce s dětmi, že všem nějak ušlo, že dohodnutá doba nájmu – ony tři roky – uplynula 30. 6. 2017. Nájemné platili dál, majitel se neozval a vše bylo jako před zmíněným datem. Když začal nový školní rok a rozběhla se oddílová činnost, sešlo se vedení skupiny, aby naplánovalo víkendovou výpravu. Hospodářka Jarka přinesla několik dopisů, které se za uplynulý týden nashromáždily, a když je otvírala a četla ostatním, po předposledním zavládlo hrobové ticho: majitel požadoval vyklizení klubovny do 15 dnů a požadavek odůvodnil uplynutím dohodnuté doby nájmu. Ticho vystřídal panika – přijít o klubovnu bylo nepředstavitelné, navíc se blížila zima a žádný náhradní prostor prostě nebyl. Nakonec se dohodli, že vyšlou vyjednávat hospodářku – moudrou a zkušenou účetní, aby majitele obměkčila

i tím, že skupina na vlastní náklady provedla řadu oprav, udržovala okolí, a dohodla tak prodloužení vpravdě šibeniční lhůty. Skupina musela přece pokračovat, na tom se všichni shodli, ale sehnat novou klubovnu a zajistit přestěhování vyžaduje rozhodně dobu delší než 15 dnů. U majitele Jarka nepochodila a na skupině zavládl smutek.

Vedoucí začal organizovat balení inventáře a dohadovat, co bude u koho uloženo do doby, než bude klubovna nová. Hospodářce to ale nedalo a zašla se poradit za advokátem, jak alespoň získat úhradu toho, co do domečku skupina vložila. Mgr. Horák si prostudoval smlouvu, nechal si vše vysvětlit, dvakrát se zeptal, kdy poprvé skupina dostala výzvu k vyklizení, a když mu Jarka Potvrdila, že to bylo v půlce října, tak ji šokoval: „Vy se vůbec nemusíte stěhovat, tedy alespoň do června příštího roku určitě ne.“. Na dotazy Jarky jí pak dal přečíst § 2230 odst. 1 občanského zákoníku, kde se píše „Užívá-li nájemce věc i po uplynutí nájemní doby a pronajímatel ho do jednoho měsíce nevyzve, aby mu věc odevzdal, platí, že nájemní smlouva byla znovu uzavřena za podmínky ujednaných původně. Byla-li původně nájemní doba delší než jeden rok, platí, že nyní byla uzavřena na jeden rok; byla-li kratší než jeden rok, platí, že nyní byla uzavřena na tuto dobu.“ „Tak to znamená, že se naše smlouva automaticky prodloužila o rok?“ zeptala se Jarka a advokát přitakal. Rovnou se s ním dohodla, že pokud

to skupina schválí, zastoupí jí a s majitelem věc vyjasní.

Jak bylo řečeno, tak se stalo: majitel slevil ze svého požadavku, nakonec se skupinou uzavřel dodatek smlouvy, kde nájem prodloužil do 31. 8. 2019 pod podmínkou, že k automatickému prodloužení už nedojde a že skupina nebude uplatňovat žádné nároky za náklady, které vynaložila. Skupina tak získala čas, aby našla nové zázemí – bylo to ale šťastnou shodou okolností a znalostí advokáta.

Takže – hlídáme si své smlouvy, abychom se i s inventářem jednoho dne neocitli na ulici – úplně by stačilo, aby ve smlouvě bylo uvedeno, že ustanovení o automatickém prodloužení se na pronájem klubovny se skladem nevztahuje, a situace mohla být jiná.

Michal Pokorný
advokát, právní zástupce Pionýra

ilustrace J. Dostál

SPORTOVNÍ DUCH

Listopadový Speciál Mozaiky je sportovní, Možná někdo řekne: Proč? Podzim sportu úplně nepřeje. Inu, odpovídám, ono to nějak vyšlo, ale doufám, že z celého speciálu je cítit, že sport je sice potřebný a máme ho rádi, ale vnímáme ho jako prostředek, jako vynikající výchovný nástroj – v tom nám přináší nepřeberně množství v kteroukoli roční dobu.

pár týdnů to byl tenisový „Laver Cup“. Neviděl jsem – dnes říkám bohužel – všechno, ale i ze střepků, co jsem sledoval,

Přiznám, že už nejsem bytostně aktivní sportsman. A tak si občas s chutí zagaučuji a podívám se na nějakou sportovní-kulinářskou chuťovku. Před

jsem si odnesl jedno famózní poznání: I tak bytostně individualistický sport, jako tenis nesporně je, nabídne-li se mu týmový projev, i ty největší individuality a nezkrotní marniví suveréni mohou zjihnout a zapojit se do týmu.

Možná v tom byl i kus marketingového týjátru, připouštím. Ale když jsem sledoval vzájemné povzbuzování a kolegiální radost z úspěchu člena týmu, projevy sounáležitosti, ale i nelíčenou člověčí radost z dobrého úderu (jindy) velkého rivala, uvědomil

jsem si znovu: jak moc týmová spolupráce dokáže ovlivnit člověka. A že lze i velkou individualitu, čti osobnost, úspěšně zapojit do týmu a pracovat společně. „Laver Cup“ byla netradiční akce, ale duch, který ji provázal, byl osvědčený.

Vedle řady praktických poznámek je tak možné si ze speciálu odnést i to, že sport může být neobyčejný prostředek pro tvorbu kolektivního ducha oddílu. Neměli bychom na to zapomínat.

Martin

- 1. 12. 1967** se narodila česká herečka Nela Boudová. (obr. 1)
- 2. 12. 1892** se narodil Robert Pražák, československý gymnasta, který získal tři stříbrné olympijské medaile na OH 1924.
- 2. 12. 1942** provedl Enrico Fermi první řízenou jadernou reakci.
- 2. 12. 1997** projely Strahovským tunelem první automobily.
- 3. 12. 1902** se narodila herečka Olga Scheinpflugová, manželka Karla Čapka. (obr. 2)
- 3. 12. 1967** jihoafrický chirurg Christiann Barnard provedl v Kapském městě první úspěšnou transplantaci lidského srdce.
- 3. 12. 1992** byla odeslána první SMS.
- 4. 12. 1992** bylo historické centrum Prahy zapsáno na Seznam světového dědictví UNESCO.
- 5. 12. 1492** Kryštof Kolumbus objevil karibský ostrov Hispaniola.
- 5. 12. 1897** se narodil František Malkovský, první český akrobatický pilot. (obr. 3)
- 6. 12. 1917** se odehrál Halifaxský výbuch – v přístavu Halifax došlo k největší člověkem způsobené explozi před odpálením atomové bomby.
- 6. 12. 1737** byla dokončena stavba kostela sv. Mikuláše na Starém městě podle projektu K. I. Dientzenhofera. (obr. 4)
- 6. 12. 1937** se narodil herec Jiří Kodet. (obr. 5)
- 8. 12. 1857** byl zřízen zvláštní spolek, čili sbor, který poskytoval pomoc jistou a spolehlivou při požárech a všelijakých živelných nehodách – v dnešní době se nazývá záchranná služba.
- 13. 12. 2002** Evropská rada schválila vstup ČR a dalších devíti kandidátských zemí do Evropské unie k 1. květnu 2004.
- 13. 12. 2007** byla podepsána Lisabonská smlouva – mezinárodní smlouva, jejímž cílem bylo především reformovat instituce Evropské unie a její fungování.
- 14. 12. 1922** se narodil Nikolaj Genadijevič Basov, který získal Nobelovu cenu za fundamentální práci na poli kvantové elektromechaniky, která vedla k vývoji laseru a maseru.
- 16. 12. 1947** byl v Bellových laboratořích vynalezen tranzistor.
- 16. 12. 1967** se narodil Donovan Bailey, vrcholný kanadský atlet, olympijský vítěz a mistr světa v běhu na 100 metrů. (obr. 6)
- 16. 12. 1992** Česká národní rada přijala Ústavu České republiky.
- 17. 12. 1887** se narodil malíř Josef Lada. (obr. 7)
- 18. 12. 1787** (některé zdroje uvádějí i 17. 12.) se narodil Jan Evangelista Purkyně, přírodovědec, fyziolog, filozof, spisovatel a národní buditel.
- 18. 12. 1957** se narodil herec, bavič, zpěvák a moderátor Marek Erben. (obr. 8)
- 19. 12. 1972** Eugene Cerná, Ronald Evans a Harrison Schmit se vrátili na palubě Apolla 17. Od té doby nestal na Měsíci žádný člověk.
- 19. 12. 1977** se narodila česká zpěvačka Radka Fišarová. (obr. 9)

- 21. 12. 1937** měl premiéru animovaný film Sněhurka a sedm trpaslíků založený na pohádce o Sněhurce od bratří Grimmů.
- 21. 12. 2012** na tento den byl předpovězen konec světa, protože jím končil mayský kalendář.
- 22. 12. 1867** se narodil František Xaver Šalda, spisovatel, kritik a literární historik.
- 22. 12. 1882** Thomas Alva Edison udělal první elektricky osvětlený vánoční strom.
- 23. 12. 1987** se narodila historicky první a zatím jediná vítězka Miss World pocházející z České republiky, Taťána Kuchařová. (obr. 10)
- 26. 12. 1942** se narodil zpěvák, kytarista, hudební skladatel a textař Petr Rezek.
- 27. 12. 1967** se narodil Šimon Pánek, který je jedním ze zakladatelů humanitní organizace Člověk v tísni a jeden z nejznámějších studentských vůdců Sametové revoluce.
- 28. 12. 1612** se Galileo Galilei stal prvním, kdo pozoroval planetu Neptun (ačkoliv ji považoval za hvězdu).
- 31. 12. 1877** se narodil básník, prozaik, dramatik, novinář a politik Viktor Dyk.

NEJVĚTŠÍ VYNÁLEZY

aneb samozřejmosti, které hýbou světem

V tomhle případě jde spíš o vynález, který hýbe lidmi po světě...

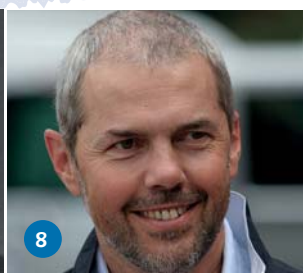
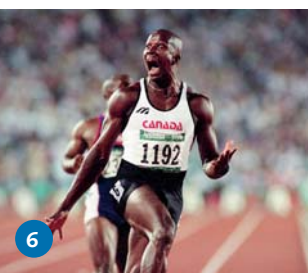
AUTO

Několik tisíc let po vynálezu kola byl objeven způsob, jak ho přimět, aby se začalo samo otáčet.

Svět je proto dnes mnohem rychlejší, než býval, a hlavní zásluhu na tom lze přičíst vynálezu auta.

První automobily se pochopitelně objevily již s objevem parního stroje, ale parou poháněné vozy byly velmi těžkopádné a pomalé. Důležitým milníkem automobilismu je tak až druhá polovina 19. století, kdy byl zkonstruován první spalovací motor. Obzvláště významný je pak rok 1866, kdy Nicolaus Otto vynalezl čtyřdobý motor. První automobil poháněný tímto motorem vyjel v roce 1888 v Německu a jeho konstruktérem byl Karl Benz. První prototypy automobilů ovšem nebyly příliš spolehlivé ani dostupné a k opravdovému rozmachu automobilismu došlo až na začátku 20. století, kdy Henry Ford uvedl na trh Ford model T, který byl konstrukčně velmi jednoduchý a proto cenově dostupný i pro širší vrstvy obyvatel.

Automobil poháněný benzinovým motorem se tak stal nejrozšířenějším dopravním prostředkem na světě, kterým zůstává dodnes.

DOBRODRUŽSTVÍ VE VŠECH BARVÁCH PODZIMU

Konec října je tradičně příležitostí vyrazit na výpravy a uspořádat kratší nebo i vícedenní akce, které jsou stejně rozmanité jako barvy padajícího listí. Podzimní prázdniny si zkrátka pionýři užívají. Navíc jde o období pro mnohé spojené se strašidelnými maskami a výzdobou nejen z dýní.

Na této straně si můžete prohlédnout fotky od 63. PS Sosna (Praha), PS 8. března Jindřichův Hradec, PS Hrádek, PS Jevišovice, PS Jince, PS Omega (Praha) a PS Plejády Šternberk.